

[Kampmann.]

Jeg ved ikke, hvad det er for en regering, man sigter til, i 1972. Den regering, der forlængede med 2 år, forlængede, så vidt jeg erindrer, i september 1971, og den pågældende regering var VKR-regeringen. Den regering, som havde et mere kritisk syn på overenskomsterne, således som den formentlig stadig væk har, tiltrådte i september 1971. På det tidspunkt, hvor kritikken var skarp, var den pågældende regering opposition, og på det tidspunkt, hvor den blev regering, var den 2-årige forlængelse vedtaget. Det er den historiske kendsgerning – ikke som det fremgår her af bemærkningerne.

Karlskov Jensen (V):

Da venstres ordfører i dette spørgsmål, hr. Enggaard, er forhindret i at deltage i debatten her, skal jeg på venstres vegne fremføre vore synspunkter på det foreliggende beslutningsforslag.

Venstre betragter først og fremmest forslaget ud fra ønsket om en vejledende folkeafstemning, og da spørgsmålet om folkeafstemninger jo har relation til det arbejdsområde, som udvalget for forretningsordenen varetager, er vi af den opfattelse, at hvis dette spørgsmål skal behandles i et udvalg, så må det ske i udvalget for forretningsordenen.

VS postulerer, at en ekspropriation af de forekomster af olie, naturgas og ædle luftarter i det hele, som måtte findes i undergrunden under dansk højhedsområde, er en nødvendighed, og derfor er det, man vælger, sådan som hr. Kampmann sagde det før, fremgangs måden med en vejledende folkeafstemning, fordi man ellers støder imod grundlovens § 42, der ikke tillader folkeafstemning om vedtagne ekspropriationslove.

Hele den tankegang bygger man op på en formodning om, at partiernes repræsentanter i det særlige undergrundsudvalg i den grad binder deres respektive folketingsgrupper, at det på forhånd må anses for håbløst at få et almindeligt ekspropriationsforslag vedtaget. Derfor kører man altså den anden vej rundt for efterfølgende at tvinge folketinget.

Vedrørende vejledende folkeafstemninger skal jeg specielt fremføre, at denne fremgangs måde er uden mening, medmindre man ad den vej vil være i stand til at påtvinge folketingets medlemmer en mening, som strider imod deres opfattelse. Det er naturligvis forkasteligt, og det

er også rigtigt, som det blev sagt før, at det strider imod grundloven.

I venstre har vi den opfattelse, at den overenskomst, som er sluttet mellem handelsministeren og bevillingshaverne, alt i alt er rimelig set ud fra begge parters interesse. Det, vi alle må håbe på, er, at der i fremtiden kan gøres bedre fund, end der er gjort hidtil, sådan at udvindingen af kulbrinte kan blive mere lønnende for begge parter, end tilfældet har været.

Dette forslag tjener kun det formål at fremme den misundelses- og mistænkeliggørelsespolitik over for den private sektor, som altid kan være sikker på sympati i den socialistiske side af folketingsalen. Det er imidlertid en politik, som er negativ og på forhånd dømt til at være uden resultater. Man må her glæde sig over, at socialdemokratiet har fundet et besindigt og realistisk ståsted i disse spørgsmål.

På baggrund af det, der her er fremført, kan jeg meddele, at venstre ikke kan medvirke til gennemførelsen af beslutningsforslaget.

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet, som almindeligvis er tilhænger af folkeafstemninger i vigtige og afgørende spørgsmål, går imod dette forslag fra VS om en vejledende folkeafstemning om ekspropriation af olie- og gasforekomster m. v. i alle områder under dansk højhedsret, bortset fra Færøerne og Grønland.

Det, der ligger i forslaget, er, at VS ønsker en nationalisering af danske olie- og gasforekomster m. v. Hvem har VS i grunden tænkt sig i så fald skulle overtage eftersøgning, boring og produktion? Staten formentlig. Det ville betyde, at det skulle være et offentligt foretagende, en rent skatteyderbetalt underskudsforeretning. Nej, fremskridtspartiet går ind for, at et sådant foretagende drives på sund forretningsmæssig basis i lighed med udnyttelsen af andre ressourcer i Danmarks land- og vandområde, f. eks. kalk- og grusgravning, ralgravning, landbrug og fiskeri. Eller ønsker VS også disse ressourcer, der jo udnyttes i almenvellets interesse, nationaliseret?

I de meget fyldige bemærkninger til forslaget kan der nævnes nogle helt urimelige uønskeligheder, som hr. Wilhelm, der jo også var medlem af det af handelsminister Erling Jensen nedsatte undergrundsudvalg, burde have været opmærksom på.

F. eks. kan jeg ikke lide, at man under af-